

ΚΟΝΤΟΣ

κοντός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. ουσ. κοντός (= κοντάρι)· η σημασία βραχύσωμος μτγν.], κοντός. **1.** που έχει χαμηλό ανάστημα. (Λαϊκό τραγούδι: *είναι γάτα, είναι γάτα ο κοντός με τη γραβάτα*). **2.** που έχει μάκρος ή ύψος μικρό ή μικρότερο του κανονικού: «φορούσε τόσο κοντή φούστα, που φαινόταν το βρακάκι της || φορούσε ένα κοντό παντελονάκι». (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- άμα είναι η πούτσα κοντή, αμποδούν (= εμποδίζουν) οι τρίχες, βλ. λ. [πούτσα](#)·

- είναι κοντό το χέρι του να φτάσει και σε μένα, βλ. λ. [χέρι](#)·

- κοντά τα χέρια σου! ή κοντό το χέρι σου! βλ. λ. [χέρι](#)·

- κοντό παντελόνι, βλ. λ. [παντελόνι](#)·

- κοντός ψαλμός αλληλούια! βλ. λ. ψαλμός·

- Κυριακή κοντή γιορτή, βλ. λ. [Κυριακή](#)·

- ο ένας το μακρύ του κι ο άλλος το κοντό του, λέγεται στην περίπτωση που σε κάποια συνάθροιση ακούγονται ένα σωρό γνώμες που είναι εντελώς άσχετες μεταξύ τους: «κουβέντιαζαν όλο τ' απόγευμα, κι επειδή έλεγαν ο ένας το μακρύ του κι ο άλλος το κοντό του, αποφάσισαν, όταν συγκεντρωθούν ξανά, να 'χει ο καθένας συγκεκριμένες προτάσεις»·

- ο κοντός για ψωλή για φωνή, δυο από τα γνωρίσματα που χαρακτηρίζουν συνήθως τους κοντούς άντρες, γιατί, έχει παρατηρηθεί πως, οι κοντοί, επειδή υστερούν στο ύψος, μιλάνε δυνατά έχοντας την εντύπωση πως επιβάλλονται με αυτόν τον τρόπο στην ομήγυρη καθώς και ότι έχουν μεγάλος πέος·

- οι ψηλοί είναι οι υπηρέτες των κοντών, βλ. λ. [υπηρέτης](#)·

- τα χέρια σου κοντά! ή το χέρι σου κοντό! βλ. λ. [χέρι](#)·

- της κοντής ψωλής της φταίνε οι τρίχες, βλ. λ. [ψωλή](#)·

- το ψέμα έχει κοντά ποδάρια, βλ. λ. [ψέμα](#)·